



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 6513/2024**  
**16.10.2024. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Срђан Туфегчић из ..., против туженог Града Београда, кога заступа Градско правобранилаштво, Београд, ради накнаде за фактички заузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 11/23 од 01.11.2023. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

## **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 11/23 од 01.11.2023. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 11/23 од 01.11.2023. године.

## **Образложење**

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2900/20 од 18.10.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужила и обавезан тужени да тужилама на име фактичке експропријације кат.парцеле бр. ..., површине 586 м<sup>2</sup>, уписане у л.н. .. к.о. ... исплати укупан износ од 1.758.000,00 динара и то: тужилци АА износ од 879.000,00 динара и ББ износ од 879.000,00 динара, обема са припадајућом законском затезном каматом на досуђени износ од 18.10.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилама као солидарним повериоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 408.690,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 11/23 од 01.11.2023. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде тако што је

обавезан тужени да тужиљама исплати трошкове парничног поступка у износу од 340.405,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају фактичке експропријације која настаје када се на градском грађевинском земљишту изгради део површине од јавног интереса (улице) које је приведено намени и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији. Код утврђења да је у конкретном случају део катастарске парцеле тужиља заузет изградњом улице, који држи и користи тужени, да је тужиљама као сувласницима у овој парници досуђена накнада у висини тржишне вредности за изузето земљиште сразмерно сувласничком уделу, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате тужиље су поднеле 23.09.2020. године, вредност предмета спора (за сваку од тужиља) је 879.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применим члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија  
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић**